

**[Øllgaard.]**

straf idømmes selvfølgelig altid af Domstolene. Der er tillige en meget betydelig Skærpelse med Hensyn til Regnskabsførere og Regnskabskonsulenter, idet disse, hvis de forsætlig medvirker ved Skatteangivelserne til at unddrage det offentlige de pligtige Skattebeløb, straffes med Bøde, Hæfte eller Fængsel i indtil 2 Aar. Det samme gælder den, der i øvrigt forsætligt medvirker ved lignende fejlagtige Opgivelser i svigagtig Hensigt.

Det foreliggende Lovforslag er meget omhyggeligt gennearbejdet og vedtaget af et Flertal inden for Skattekommissionen. Naar man ser paa den lange Række af Regler og Bestemmelser, maa det erkendes, at de her foreslaaede Regler i Sammenligning med, hvad vi er vant til, er meget skarpe. Men efter hvad der har vist sig af Skattebesvigelser her i Landet, maa vi alle erkende, at det er nødvendigt at faa indført nye og skærpede Bestemmelser, saa at vi ikke igen glider ud i Uføret. Jeg tror, at jeg tør sige, at i den Betragtning er vist alle fornuftige Mennesker enige, og Rigsdagen kan sikkert regne med, at der staar en meget stærk offentlig Mening bag. Spørgsmaalet er blot, hvor drastisk det er klogt at gaa frem. Der er jo en Del Tilfælde, hvor Afgørelserne overlades til Administrationen og den siddende Finansminister.

Jeg vil gerne lige, for at faa visse Forhold klart, rette et Par Spørgsmaal til den højtærede Finansminister, saa at han kan faa Lejlighed til over for Offentligheden at udtale sig derom. — Det er jo almindelig bekendt, at mange Skatteydere ikke opgiver deres Indkomst. Nu maa man ikke tro, at det altid er i svigagtig Hensigt, at en Skatteyder undlader at opgive sin Indkomst. Det sker ofte, fordi Skatteyderne ikke kan gøre det selv; de kender faktisk ikke de rigtige Tal for deres skattepligtige Indkomst. Den jævne Skatteyder, som ikke fører Regnskab, og som ikke er inde i alle disse Bestemmelser og ikke spekulerer ret meget over dem, er ofte ude af Stand til at skrive det sandsynligt rigtige Tal. Hvor meget der nu kommer ud af at tvinge Folk til at skrive et eller andet Tal, ved jeg ikke, men jeg tror ikke, at man skal vente sig alt for meget af det.

I samme Forbindelse vil jeg gerne stille

det Spørgsmaal til Ministeren, hvad Bestemmelsen i § 3, 1ste Stykke, i Grunden betyder. Der staar, at efter Indstilling af Ligningsraadet kan Finansministeren bestemme, at Udøvere af et Erhverv, for hvilket der ikke i den øvrige Lovgivning er foreskrevet Bøgeføringspligt, skal være pligtige at føre et Regnskab, der opfylder de af Ligningsraadet fastsatte Mindstekrav. I Bemærkningerne til Lovforslaget staar der herom, at ved Afgørelsen af disse Spørgsmaal — det er altsaa af, hvem det skal paalægges at føre Regnskab — bør der ikke alene tages Hensyn til den Betydning, der af ligningsmæssige Grunde maa tillægges Førelsen af et Regnskab, men det maa ogsaa tages i Betragtning, i hvilken Grad de paagældende erhvervsdrivende maa antages at være i Besiddelse af de fornødne Forudsætninger for at føre Regnskab. Det er altsaa et fuldstændigt Skøn, der her lægges til Grund, og derfor tror jeg, det er ret nødvendigt — ja, det vil maaske ogsaa være klarende og beroligende for visse Befolkningsgrupper, visse Skatteydere —, at man faar at vide, hvad der egentlig er Meningen med den paagældende Bemærkning om tvungen Regnskabsførelse. Er det f. Eks. Meningen at ville paalægge Landbruget tvungen Regnskabsførelse? Og i bekæftende Fald: hvordan tænker man sig over for Landbruget og over for andre Erhverv og Grupper i Befolkningen at praktisere dette Stykke i Loven?

Afsnit II i Loven er vist desværre nødvendigt. Det er det Afsnit, der angaar Bankers, Pengeinstitutters, Selskabers, Vekseleres og andres Pligt til paa Begæring af Skattevæsenet at give forskellige Oplysninger. Over for den Skatteyder, som i svigagtig Henseende prøver paa at snyde Skattevæsenet, er den Slags Bestemmelser nødvendige, det kommer vi vist ikke uden om, og det samme gælder den meget kategoriske og strenge Bestemmelse om, at der i grove Tilfælde kan idømmes indtil 2 Aars Fængsel. Denne Bestemmelse er formentlig nødvendig netop over for de særlig grove Tilfælde af Skattesvig; det er sikkert nødvendigt, at de Mennesker, der spekulerer i den Slags Ting og unddrager sig de Forpligtelser, de har sammen med de redelige Mennesker, har en Trusel hvilende over sig.

Angaaende Bestemmelsen i § 13, Stk. 4, om Offentliggørelse af de paagældendes